

Stichting Nova Sonantia

CONCERT MUSIQUE MOSAÏQUES

zondag 23 september 2018, 15.00 uur
Oude Kerk Voorburg

Composities van

Maurice Vaute en

Jacqueline Fontyn

door het

Phoenix Trio en het

Koor Ad Libitum

Dirigent en violist:

Frank de Groot

CONCERT MUSIQUE MOSAÏQUES

zondag 23 september 2018, 15.00 uur

Oude Kerk, Voorburg

PROGRAMMA

M. Vaute	Voici la maison douce	koor, piano
M. Vaute	Cinq minutes contemplatives	
	Dance naïve	piano
M. Vaute	Le long du quai	koor
M. Vaute	Quatre inventions à trois voix	viool, klarinet, cello
J. Fontyn	Mosaïques	klarinet, piano
M. Vaute	Psychanalyse	koor
M. Vaute	Aube	klarinet, piano
M. Vaute	Paysage	koor
M. Vaute	Invention 84	viool, piano
M. Vaute	Souvenance	cello, piano
J. Fontyn	Uit Musica a Quattro deel 1, 2, 4, 5 en 7	viool, klarinet, cello, piano
	<i>1 Sereno</i>	
	<i>2 Grazioso</i>	
	<i>4-5 Tranquilo - Misterioso</i>	
	<i>7 Maestoso</i>	
M. Vaute	Cantique	koor, piano

Maurice Vaute (1913-2000) speelde op jonge leeftijd saxofoon; daar is de passie voor muziek ontstaan. Hij studeerde op het conservatorium van Mons en Brussel naast piano en saxofoon ook harmonie, contrapunt en compositie. Zijn leermeesters waren o.a. Joseph Jongen en Jean Absil. Uiteindelijk werd hij zelf docent aan het conservatorium van Mons en was hij

dirigent van een aantal muziekgezelschappen zoals orkesten en koren. Hij zag zichzelf in de eerste plaats als componist en heeft een behoorlijk oeuvre achtergelaten. *Maurice Vaute* is een impressionistische componist. De invloed van Ravel en Debussy is voelbaar in zijn werken. Op latere leeftijd werden zijn composities steeds meer avant-gardistisch, in de richting van het serialisme, de 12 toonsmuziek. Vaute zocht heel duidelijk zijn eigen weg in het componeren. Je hoeft maar een paar werken van hem te horen om de eigenzinnige kwaliteit ervan te herkennen.

Jacqueline Fontyn (1930) werd geboren in Antwerpen en wist op haar 14^e jaar dat ze componiste wilde worden. Zij studeerde bij Marcel Quinet en Max Deutsch maar ook bij Arnold Schönberg om de kunst van de 12 toonsmuziek zich eigen te maken. Later zou ze daar veel vrijer mee omgaan en ook van afwijken. Haar vriendschappen met Igor Strawinsky, Olivier Messiaen en Witold Lutoslawski beïnvloedden en inspireerden haar in de weg naar een onafhankelijke en eigenzinnige taal. Jarenlang leidde ze studenten compositie op aan de conservatoria van

Antwerpen en Brussel en gaf ze Masterclasses over de hele wereld. Kenmerkend in haar muziek zijn kleurrijke harmonieën en het instrumentale raffinement. Lenigheid en flexibiliteit in de ritmiek karakteriseren haar muzikale taal, die zich steeds nieuw openbaart. Haar poëzie en expressiviteit spreken alle vooroordelen tegen en richten zich altijd op de avontuurlijk gerichte luisteraar.

Het Phoenix Trio Letizia Elsa Maulà (klarinet), Sylvia Cempini (cello) en Federico Mosquera Martinez (piano)

Na hun afstuderen in Rotterdam hebben deze drie musici uit Italië, Spanje en Duitsland het dynamische Phoenix trio opgericht. Het Latijnse woord “phoenix” beschrijft de mythische vogel (feniks) die steeds weer herrijst uit zijn eigen as: net zoals Rotterdam grotendeels herbouwd werd na het vernietigende bombardement in 1940.

Het Phoenix Trio voert naast de traditionele werken uit de klassieke en romantische periode ook minder bekende en moderne stukken uit.

Door hun commitment aan de muziek, hun gevarieerde repertoire, en mogelijkheden die de samenstelling van het trio biedt - met volledig verschillende kleuren, klanken en uitdrukkingen - creëert het Phoenix Trio een speciale en levendige concertervaring.

Het Phoenix trio treedt regelmatig op in Italië, Duitsland en Nederland.

Kamerkoor Ad Libitum

Ad Libitum bestaat uit geschoolde zangers met een nieuwsgierigheid naar onbekend repertoire. Het koor verzorgde al eerder de Nederlandse première van motetten van Julius Röntgen, van Samuel de Langes *Todtenklage* en van het *Dixit Dominus* van Juan Pérez Roldán – een vergeten 17e-eeuws manuscript uit El Escorial. "Een werk in een vloeiende, klankrijke recitatief-stijl, prachtig gezongen door Ad Libitum", schreef het *Algemeen Dagblad*. "Ad Libitum is een voortreffelijk ensemble. Er zit kleur en gloed in, de balans is prima, en dirigent Frank de Groot laat alle ruimte voor expressiviteit."

* * *

Frank de Groot

Dirigent Frank de Groot studeerde viool en kamermuziek aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag bij Isidor Lateiner en Jurgen Kussmaul. Verder studeerde hij aan de Hochschule für Musik in Stuttgart bij Ricardo Odnopossov. Tijdens deze periode was hij verbonden aan het Nationaal Theater Mannheim en speelde hij in het Chamber Orchestra of Europe. Hij maakt deel uit van het Rotterdams Philharmonisch Orkest en is primarius van het DoelenKwartet. Hij studeerde koordirectie bij Frans Moonen en Barend Schuurman en orkestdirectie bij Arie van Beek. Hij volgde masterclasses bij Jos van Veldhoven en Daniel Reuss en verder bij de Finse dirigent Jorma Panula. Frank dirigeert verscheidene koren en orkesten en is artistiek leider van het ensemble Amici della Musica. In oktober gaat hij als dirigent-solist op toernee naar China met het North Sea Symphony Orchestra.

Stichting Nova Sonantia

De Stichting Nova Sonantia is op 13 september 2017 opgericht door Frank de Groot en heeft ten doel bekendheid te geven aan muziek die onderbelicht of onbekend is en de moeite waard is om onder de aandacht te brengen. Ook wil de Stichting aandacht en nieuwe energie geven aan hedendaagse muziek die weinig of nog niet uitgevoerd is, zowel instrumentale of vocale kamermuziek als kleine symfonische muziek. Ook soloconcerten worden ondersteund. De Stichting wil hieraan vormgeven door:

- het opzetten van een eigen serie van concerten in de Oude Kerk van Voorburg, waarbij het (huisensemble) Amici della Musica een leidende rol speelt.
- jonge talentvolle ensembles een podiumplek te geven en in contact te brengen met onbekende niet uitgevoerde muziek.
- een bijdrage te leveren in concertseries elders waar uitdagende en avontuurlijke programmering wordt nagestreefd;
- projecten te initiëren of daaraan mee te werken die met dit doel verband houden.

Concertserie Musique Mosaïques

Een mozaïek is een beeldend werk, waarbij de voorstelling is gevormd uit kleine stukjes glas of steen. Het kunstig bij elkaar brengen vormt een verhaal, een harmonisch samenspel. In het Latijn heet mozaïek Mosaicum, genoemd naar het Griekse Mousa, Muze, Kunst, een artistieke handeling. Met als thema Musique Mosaïques organiseert de Stichting Nova Sonantia een concertserie van jaarlijks twee à drie concerten in de Oude Kerk in Voorburg. Op 23 september worden twee componisten uit Wallonië bij elkaar gebracht in het eerste concert van de concertserie Musique Mosaïques.

Het volgende concert in deze serie zal zijn op **31 maart 2019** in de Oude Kerk van Voorburg. Dat programma zal in het teken staan van de passietijd. Onder andere zal het Stabat Mater van Arvo Pärt worden uitgevoerd. Wilt u op de hoogte worden gehouden van de komende concerten in de serie Musique Mosaïques en verdere activiteiten van de Stichting Nova Sonantia, meldt u zich dan aan voor onze nieuwsbrief via **www.novasonantia.nl**.

Koorleden van Ad Libitum

Sopranen

Louske Cazemier
Mirjam Giepmans
Vanessa Kirpensteijn
Annette Kliphuis
Evelien Masselink
Hanneke Pieters

Alten

Helga Euwema
Marisa Monsanto
Lori Raine
Judith Tegelaers
Suzan Vermeer

Tenoren

Paul van den Berg
Ton Rechttuit
Carlo Sihasale
Rob van der Velde

Bassen

Bas Boender
Bart Diels
Ole van Dongen
Jan Daan Hillen
Vincent Lorijn
Frans Oskam
Frank Stoopman

Teksten en vertalingen

Voici la maison douce

O, la splendeur de notre joie,
tissée en or dans l'air de soie !

Voici la maison douce et son pignon léger,
et le jardin et le verger.

Voici le banc, sous les pommiers,
d'où s'effeuille le printemps blanc,
à pétales frôlants et lents.

Voici des vols de lumineux ramiers
planant, ainsi que des présages,
dans le ciel clair du paysage.

Voici – pareils à des baisers tombés sur terre
De la bouche du frêle azur –
deux bleus étangs simples et purs,
bordés naïvement de fleurs involontaires.
Ô la splendeur de notre joie et de nous-mêmes,
en ce jardin où nous vivons de nos emblèmes !

Hier is het heerlijke huis

O, de pracht van onze vreugde,
met goud geweven in de zijden lucht!

Hier is het heerlijke huis met zijn puntgevel,
de tuin en de boomgaard.

Hier staat de bank onder de appelbomen
waar de witte lente zich ontvouwt
in de streling van trage bloesems.

Hier vliegen de lichtende duiven,
ze drijven, als een voorteken,
in de heldere hemel van het landschap.

Hier liggen – als zoenen, op de grond gevallen
uit de mond van het tere hemelblauw –
twee blauwe vijvers, eenvoudig en zuiver,
argeloos omzoomd door onwillekeurige bloemen.

O, de pracht van onze vreugde en van onszelf
in deze tuin waar wij leven van onze zinnebeelden.

Le long du quai

Le long du quai les grands vaisseaux,
Que la houle incline en silence,
Ne prennent pas garde aux berceaux
Que la main des femmes balance.

Mais viendra le jour des adieux ;
Car il faut que les femmes pleurent
Et que les hommes curieux
Tentent les horizons qui leurrent.

Et ce jour-là les grands vaisseaux,
Fuyant le port qui diminue,
Sentent leur masse retenue
Par l'âme des lointains berceaux.

Sully Prudhomme

Psychanalyse

Sur la route, une auto bondit
et renverse la nuit
à coups de poings triangulaires.
Par les rideaux entrebâillés
de mon studio
plongé dans ombre et le mystère
soudain, giclé un jet de lumière.
Le poignard flamboyant des phares
transperce une rose trémière
qui languit sur le papier peint
et disparaît dans la muraille,
tranchant, tel un couteau magique,
le nœud de l'invisible amarre
qui retenait mon rêve ancré
aux rivages mouvants
des îles psychanalytiques.

Constant de Horion

Langs de kade

Langs de kade liggen de grote schepen
stil te deinen in de golflslag
zonder acht te slaan op de wiegjes
die vrouwenhanden laten schommelen.

Maar er komt een dag van afscheid nemen
want het lot wil dat vrouwen huilen
en dat nieuwsgierige mannen
de lokkende horizon tegemoet gaan.

Op die dag zullen de grote schepen,
die wegvaren van de steeds kleinere haven
hun last verzwaard voelen
door de ziel van de verre wiegjes.

Sully Prud'homme

Psychoanalyse

Op straat springt een auto op
en werpt de nacht omver
met driehoekige vuistbijlen.
Door de halfopen gordijnen
van mijn eenkamerflat,
ondergedompeld in schaduw en geheimenis
spuit plots een fontein van licht.
Het vlammend zwaard van de koplampen
doorboort een stokroos
die wegwijnt op het behang
en verdwijnt in de muur,
om, als een tovermes, de knoop
te doorsnijden van de onzichtbare meerlijn
die mijn droom geankerd hield
voor de vage oevers van de
psychoanalytische eilanden.

Constant de Horion

Paysage

Rien qu'un petit chemin,
qui grimpe doucement.
Rien que nous, par la main,
qui marchons lentement.

Au ciel, quelques nuages
en odeur de paresse
font ensemble un voyage
et petite vitesse,
Et, dans notre entourage,
les oiseaux en liesse
font vacarme et tapage,
en s'offrant des caresses.

Dans l'herbe, du soleil !
Dans l'air, de la gaîté !
Salut, joyeux réveil !
Salut, ô bel été !

Simone Simon

Cantique

Je voudrais posséder pour dire tes splendeurs,
le plainchant triomphal des vagues sur les sables,
ou les poumons géants des vents intarissables.

Je voudrais dominer les lourds échos grondeurs
qui jettent dans la nuit des paroles étranges,
pour les faire crier et clamer tes louanges

Je voudrais que la mer tout entière chantât,
et comme un poids le monde élevât sa marée,
pour te dire superbe et te dresser sacrée.

Je voudrais que ton nom dans le ciel éclatât
comme un feu voyageur et roulât d'astre en astre.
avec des bruits d'orage et des heurts de désastre.

Emile Verhaeren

Landschap

Zomaar een weggetje
dat lichtjes bergop gaat
en wij twee, hand in hand,
die langzaam wandelen.

In de hemel een paar wolkjes
die luiheid ademen
en samen een reis maken
zonder veel haast.

En, om ons heen,
de uitgelaten vogels
die met geraas en kabaal
elkaar liefkozen.

Het gras is vol van zon!
De lucht van vrolijkheid!
Gegroet, vrolijk ontwaken!
Gegroet, o, mooie zomer!

Simone Simon

Lofzang

Ik zou jouw van heerlijkheid willen kunnen spreken
met de gloriehymne van de golven op het strand
of de reuzenlongen van de onvermoeibare wind.

Ik zou de zwaar dreunende echo's willen temmen
die vreemde woorden de nacht in slingeren
om ze te laten schreeuwen en bulderen van jouw lof.

Ik zou willen dat heel de zee ging zingen
en haar vloed als een last van zich af zou werpen
om je grootsheid uit te roepen en je heilig te heten.

Ik zou willen dat jouw naam in de hemel uitbarstte
als een lopend vuur, en van ster naar ster zou razen
met donder en bliksem en schokken van rampspoed.

Emile Verhaeren